

olyan elnevezését, amely tekintetében a 2796/2000 rendelet által módosított 2081/92 rendelet értelmében oltalom alatt álló földrajzi jelzésként vagy oltalom alatt álló eredetmegjelölésként történő bejegyzés iránti kérelmet nyújtottak be, nem lehet „szokásossá válnak” tekinteni a kérelemnek a nemzeti hatóságok által esetlegesen az Európai Közösségek Bizottsága elé történő terjesztését megelőzően. Valamely megjelölésnek a 2796/2000 rendelet által módosított 2081/92 rendelet értelmében szokásossá vált jellege nem vélelmezhető, amíg a Bizottság nem hozott határozatot a megjelölés bejegyzése iránti kérelem tárgyában, adott esetben elutasítva azt azon különleges indok alapján, hogy az említett megnevezés szokásossá vált.

2. A 2796/2000 rendelettel módosított 2081/92 tanácsi rendelet 3. cikkének (1) bekezdését és 13. cikkének (3) bekezdését, összefüggésben az élelmiszerek címkézésére, kiserelésére és reklámozására vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 2000. március 20-i 2000/13/EK parlamenti és tanácsi irányelv 2. cikkével, akként kell értelmezni, hogy valamely élelmiszeripari termék olyan földrajzi utalást tartalmazó elnevezése, amely nem került oltalom alatt álló földrajzi jelzésként vagy oltalom alatt álló eredetmegjelölésként bejegyzésre, jogszerűen használható, feltéve hogy az ezen megjelöléssel ellátott termék címkézése nem téveszti meg a szokásosan tájékozott, ésszerűen figyelmes és körültekintő, átlagos fogyasztót. Annak mérlegelése céljából, hogy ez a helyzet áll-e fenn, a nemzeti bíróságok figyelembe vehetik az elnevezés használatának időtartamát. Ezzel szemben a gyártó vagy kereskedő esetleges jóhiszemősége e vonatkozásban nem bír jelentőséggel.

(¹) HL C 51., 2008.2.23.

A Bíróság (negyedik tanács) 2009. szeptember 10-i ítélete — az Európai Közösségek Bizottsága kontra Portugál Köztársaság

(C-457/07. sz. ügy) (¹)

(Tagállami kötelezettségszegés — EK 28. és EK 30. cikk — Építési termékek — Nemzeti típus-jóváhagyási eljárás — A más tagállamokban kiállított megfelelőségi tanúsítványok figyelembevételének hiánya — A Bíróság kötelezettségszegést megállapító ítélete — A teljesítés elmaradása — EK 228. cikk — A jogvita tárgya — A pert megelőző eljárás során történő meghatározás — Utólagos kiterjesztés — Megengedhetlenség)

(2009/C 267/20)

Az eljárás nyelve: portugál

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: S. Pardo Quintillán és P. Guerra e Andrade meghatalmazottak)

Alperes: Portugál Köztársaság (képviselők: L. Inês Fernandes meghatalmazott, N. Ruiz és C. Farinhas advogados)

Tárgy

Tagállami kötelezettségszegés — EK 228. cikk — A Bíróság C-432/03. sz. ügyben 2005. november 10-én hozott ítélete teljesítésének elmulasztása — Kényszerítő bírság kiszabása iránti kérelem

Rendelkező rész

1. A Bíróság a keresetet elutasítja.

2. Az Európai Közösségek Bizottságát kötelezi a költségek viselésére.

(¹) HL C 297., 2007.12.8.

A Bíróság (nagytanács) 2009. szeptember 8-i ítélete (A Handelsgericht Wien [Ausztria] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — Budějovický Budvar, národný podnik kontra Rudolf Ammersin GmbH

(C-478/07. sz. ügy) (¹)

(Tagállamok közötti kétoldalú szerződések — Valamely tagállam földrajzi jelzésének egy másik tagállamra kiterjedő oltalma — »Bud« megjelölés — Az American Bud védjegy használata — EK 28 és EK 30. cikk — 510/2006/EK rendelet — Földrajzi jelzések és eredetmegjelölések oltalmára vonatkozó közösségi szabályozás — A Cseh Köztársaság csatlakozása — Átmeneti intézkedések — 918/2004/EK rendelet — Közösségi szabályozás hatálya — Kimerítő jelleg)

(2009/C 267/21)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Handelsgericht Wien

Az alapeljárás felei

Felperes: Budějovický Budvar, národný podnik

Alperes: Rudolf Ammersin GmbH

Tárgy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Handelsgericht Wien — Az EK 28 és EK 30. cikk, a Cseh Köztársaság, Észtország, Ciprus, Lettország, Litvánia, Magyarország, Málta, Lengyelország, Szlovénia és Szlovákia Európai Unióhoz való csatlakozásával kapcsolatban a mezőgazdasági termékek és élelmiszerek földrajzi jelzéseinek és eredetmegjelöléseinek oltalmára vonatkozó

átmeneti intézkedések bevezetéséről szóló, 918/2004/EK bizottsági rendelet (HL L 163., 88. o.), és a mezőgazdasági termékek és élelmiszerek földrajzi jelzéseinek és eredetmegjelöléseinek oltalmáról szóló, 510/2006/EK tanácsi rendelet (HL L 93., 12. o.) értelmezése — Olyan megjelölés, amely a származási országban sem helyet, sem térséget nem jelöl meg, azonban ebben a tagállamban minősített földrajzi jelzéseként és védjegyként oltalom alatt áll — A Bíróság C-216/01. sz., Budějovický Budvar ügyben 2003. november 18-án hozott ítéletében meghatározott feltételek, amelyek alapján az ilyen megjelölés földrajzi jelzéseként történő abszolút oltalma összeegyeztethetőnek tekinthető az EK 28. cikkel — Egy ilyen megjelölés közösségi szintű lajstromozása hiányának hatása a korábbi nemzeti és valamely más tagállamban bilaterális egyezmény által biztosított oltalmának fenntartására.

Rendelkező rész

1. A fentiekre tekintettel az első kérdésre azt a választ kell adni, hogy a fent hivatkozott Budějovický Budvar ügyben hozott ítélet 101. pontjából az következik, hogy:

— a kérdést előterjesztő bíróságnak annak eldöntéséhez, hogy az alapeljárásban szereplőhöz hasonló elnevezés olyan egyszerű és közvetett földrajzi eredetjelzőnek minősül-e, amelynek a szóban forgó kétoldali szerződések alapján történő oltalomban részesítése az EK 30. cikkben meghatározott követelményekre tekintettel indokolt lehet, azt kell megvizsgálnia, hogy a Cseh Köztársaságban fennálló tényleges körülmények és a fogyasztók észlelése szerint ez az elnevezés, ha önmagában nem is földrajzi név, de alkalmas legalább arra, hogy tájékoztassa a fogyasztót arról, hogy a vele jelölt termék ennek a tagállamnak egy adott régiójából vagy helységéből származik;

— a kérdést előterjesztő bíróságnak továbbá — ismét a Cseh Köztársaságban fennálló ténykörülményekre és a fogyasztók észlelésére tekintettel — azt is meg kell vizsgálnia, hogy — amint ez az említett ítélet 99. pontjában kifejtésre került — az alapeljárásban szereplő elnevezés a szóban forgó kétoldali szerződések hatálybalépésekor vagy azt követően nem vált-e ebben a tagállamban szokásos elnevezéssé, mivel az Európai Közösségek Bírósága ugyanezen ítélet 99. és 100. pontjában már úgy határozott, hogy az e szerződésekkel létrehozott oltalmi szabályozás célja az ipari és kereskedelmi tulajdon EK 30. cikk szerinti védelme;

— mivel nincsen vonatkozó közösségi szabályozás, a kérdést előterjesztő bíróságnak kell nemzeti joga alapján eldöntenie, hogy szükséges-e a Cseh Köztársaságban fennálló tényleges körülmények és fogyasztói észlelések felmérésére közvélemény-kutatást végezni annak megállapításához, hogy az alapeljárásban szereplő „Bud” elnevezés egyszerű és közvetett földrajzi eredetjelzőnek minősíthető-e, és hogy nem vált-e ebben a tagállamban szokásos elnevezéssé. Ha a kérdést előterjesztő bíróság szükségesnek tartja a közvélemény-kutatás lefolytatását, szintén ezen nemzeti jog alapján kell megállapítania azt a fogyasztói százalékos arányt, amely a vizsgálat szempontjából kellően relevánsnak minősül; és

— az EK 30. cikk az elnevezések származási országban történt használatának jellegét és tartamát illetően nem támaszt olyan konkrét követelményt, amely feltétele annak, hogy az elnevezések oltalma e cikk alapján indokolt legyen. Azt a kérdést, hogy az alapeljárásra vonatkozóan fennáll-e ilyen követelmény, a kérdést előterjesztő bíróságnak az alkalmazandó nemzeti jog és különösen a szóban forgó kétoldali szerződésekben megállapított oltalmi szabályozás alapján kell eldöntenie.

2. A mezőgazdasági termékek és élelmiszerek földrajzi jelzéseinek és eredetmegjelöléseinek oltalmáról szóló, 2006. március 20-i 510/2006/EK tanácsi rendeletben foglalt közösségi oltalmi szabályozás kimerítő jellegű, és így a rendelettel ellentétben a két tagállam közötti, a szóban forgó kétoldali szerződésekhez hasonló szerződésekben található oltalmi szabályozás alkalmazása, amely az egyik tagállam joga szerint eredetmegjelölésnek minősülő elnevezésnek annak ellenére oltalmat biztosít egy másik tagállamban, ahol ezt az oltalmat ténylegesen igénylik, hogy nem kérték ennek az eredetmegjelölésnek az említett rendelet alapján történő bejegyzését.

(¹) HL C 22., 2008.1.26.

A Bíróság (harmadik tanács) 2009. szeptember 17-i ítélete — Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Koninklijke FrieslandCampina NV, korábban Koninklijke Friesland Foods NV, korábban Friesland Coberco Dairy Foods Holding NV

(C-519/07. P. sz. ügy) (¹)

(Fellebbezés — Állami támogatások — Hollandia által a nemzetközi finanszírozási műveletekre alkalmazott adótámogatási rendszer — 2003/515/EK határozat — A közös piaccal való összeegyeztethetlenség — Átmeneti rendelkezés — Elfogadhatóság — Kereshetőségi jog — Az eljáráshoz fűződő érdek — A bizalomvédelem elve — Az egyenlő bánásmód elve)

(2009/C 267/22)

Az eljárás nyelve: holland

Felek

Fellebbező: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: H. van Vliet és S. Noë meghatalmazottak)

A másik fél az eljárásban: Koninklijke FrieslandCampina NV, korábban Koninklijke Friesland Foods NV, korábban Friesland Coberco Dairy Foods Holding NV (képviselők: E. Pijnacker Hordijk és W. Geursen advocaten)